

Коломоєць О.К.

Університет митної справи та фінансів

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ У СФЕРІ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ (РОЗВІДКИ) ТА ЇХ КОРОТКА ХАРАКТЕРИСТИКА

У статті досліджено визначених згідно Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» від 06.12.2019 № 361-IX суб'єктів міжнародного права – міжнародних організацій, які здійснюють співробітництво з Державною службою фінансового моніторингу України. Такі структури коротко охарактеризовано через їх внутрішню будову (організаційний підхід), а також нормативну, функціональну діяльність (функціональний підхід). Встановлено, що міжнародні організації поділяються за регіональним типом. Основним прототипом їх становлення і розвитку є Група розробки фінансових заходів боротьби з відмивання грошей (скорочено – FATF). На підставі Рекомендацій цієї організації іншими суб'єктами здійснюється в тому числі оцінка їх дотримання. Основними формами діяльності (з точки зору дослідження цих підходів) є проведення засідань (пленарних, робочих груп тощо); раундів оцінок тощо.

Досліджено проблему фінансування учасниками FATF цієї організації, а також впливу таких членів на прийняття рішень щодо віднесення до «сірих», «чорних» списків. Запропоновано здійснювати зовнішній контроль над членами організації, який не дотримується стандартів, з числа асоційованих членів FATF або загалом виключення з організації, як одна з радикальних санкцій до таких порушників.

На підставі проведеного аналізу, зроблено висновок про те, що діяльність національного органу фінансового моніторингу (розвідки) повинна узгоджуватись з правовою системою держави та фактичними обставинами. Держфінмоніторинг повинен дотримуватись міжнародних стандартів, оскільки це впливає на позиціонування України на міжнародній арені, а також впливає на інших учасників таких відносин. Акцентовано увагу на необхідності виключення з будь-яких організацій: країн російської федерації (республіки білорусь, ірану, інших країн, які допомагають російській федерації у збройній агресії, війні проти України). Ці країни не тільки поширюють ідеологію рашизму, а і є безпосередніми спонсорами тероризму, що на пряму впливає на Україну через збройну агресію, війну проти України.

Ключові слова: міжнародна організація, фінансовий моніторинг, Держфінмоніторинг, стандарти, рекомендації.

Постановка проблеми. Функціонування Державної служби фінансового моніторингу неможливо без тісної взаємодії з міжнародними організаціями, які за предметом діяльності формують стандарти та надають рекомендації членам таких організацій, з метою удосконалення національного законодавства, поліпшення механізмів взаємодії, оцінки ризиків тощо. Тому дослідження кількісного та якісного складу таких організацій є вкрай важливим. Зокрема, через те, що Держфінмоніторинг є суб'єктом нагляду на державному рівні та забезпечує реалізацію політики з цього питання. Проблематика статті висвітлюється в контексті недостатнього наукового вивчення діяльності таких організацій та їх конкретизація, а також необхідності перебування у тісних взаємовідносинах учасників цих правовідносин.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанню фінансового моніторингу (розвідки) приділяє увагу значна кількість дослідників: Акімова О.В., Бормотова М.В., Грабчук О., Мілімко Л.В., Сова О. Однак, питання діяльності міжнародних організацій у цій сфері вивчено недостатньо та потребує окремої уваги.

Метою статті є дослідження діяльності міжнародних організацій з фінансового моніторингу (розвідки), а також оцінка їх впливу на Держфінмоніторинг через призму наявних взаємовідносин, а також розроблення пропозицій щодо їх поліпшення.

Виклад основного матеріалу. Запровадження фінансового моніторингу (розвідки) потребує створення органів на національному, регіональному, міжнародному рівнях. В контексті

окресленої проблематики слід звернути увагу на передумови створення міжнародних організацій, а також визначити саме поняття «міжнародна організація». Як зазначає А.В. Войціховський: «у Віденській конвенції про право міжнародних договорів між державами та міжнародними організаціями або між міжнародними організаціями 1986 р. зазначено, що міжнародна організація володіє такою правоздатністю укладати міжнародні договори, необхідною для виконання її функцій і досягнення її цілей» [1]. Згідно з ст. 2 Закону України «Про міжнародні договори України»: «міжнародна організація – це міжнародна міжурядова організація» [2]. Міжнародна організація – це об'єднання держав, установ, фізичних осіб, що спільно реалізують програму або мету на основі певних правил і процедур і діяльність яких виходить за національні кордони [3].

За функціональною спрямованістю, міжнародні організації створюються для вирішення питань пов'язаних з викликами, загрозами не тільки національній безпеці певної держави, а і загалом підтримання сталих і скоординованих міжнародно – правових відносин між учасниками таких організацій. Акімова О.В. в розрізі становлення фінансового моніторингу (розвідки) в Україні зазначає про організаційне оформлення підсистеми ФМ, як процесу інституціоналізації розподілу поноважень, компетенцій, відносин між окремими органами, які здійснюють ФМ, на основі таких груп передумов: 1) історичні (залежить від типу соціально – економічної системи (ринкова, планово – адміністративна, змішана); тип фінансового сектору (банківськоорієнтований, фондоорієнтований); персональна та організаційна результативність діяльності окремих органів фінансового регулювання, тощо; 2) змістові: особливості культур фінансової поведінки, рівень та стан окремих фінансових інститутів; 3) функціональні: масштаби та пріоритет регуляторної діяльності; характер розподілу та ступінь централізації та концентрації владних повноважень тощо [3]. На думку автора, такі передумови можна використати і з огляду на необхідність запровадження ФМ у світі для запобігання та протидії. Однак, для кожної міжнародної організації можуть бути наявні окремі, специфічні передумови, залежно від направленості діяльності, регіонального чиннику, певних подій, дій тощо.

На міжнародній арені існує велика кількість міжнародних організацій у сфері ФМ, однак слід аналізувати передумови створення таких організацій та надати характеристику останнім з ураху-

ванням взаємовідносин з Держфінмоніторингом. Відповідно до відомостей Служби таким організаціями є: 1) Група з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF); 2) Комітет експертів Ради Європи із взаємної оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEVAL); 3) Егмонтська група підрозділів фінансової розвідки; 4) Євразійська група з протидії легалізації злочинних доходів і фінансуванню тероризму (САГ) [4].

Розгляд діяльності перерахованих міжнародних організацій, їх результат та ефективність, взаємодія з іншими суб'єктами фінансового моніторингу (розвідки) тощо впливає на формування державної політики у сфері запобігання та протидії Держфінмоніторингу. Передумови створення цих організацій можуть бути різні залежно від великої кількості факторів, однак основою для їх функціонування є основна мета – запобігання та протидія у сфері легалізації (відмивання) коштів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, що корелюється з Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) коштів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню зброї масового знищення» від 06.12.2019 № 361-IX [5]. Зокрема, відповідно до ст. 31 цього Закону: «Спеціально уповноважений орган відповідно до міжнародних договорів України за принципом взаємності чи з власної ініціативи здійснює міжнародне співробітництво з відповідними органами іноземних держав у частині обміну досвідом та інформацією про запобігання та протидію». І якщо вказана стаття регулює питання відносин з подібними органами державної влади, то для міжнародних організацій слід додатково привернути увагу.

Так, англійською мовою – The Financial Action Task Force (Група розробки фінансових заходів боротьби з відмивання грошей) (коротко – FATF) було засновано у 1989 році G7 для вивчення та розробки заходів для боротьби з відмиванням грошей, серед основних причин створення цієї організації якої є: 1) міжнародна економічна ситуація (інфляція; необхідність скорочення дефіциту бюджету; пристосування країн з профіцитом бюджету для неінфляційного зростання внутрішнього попиту та сприяння зовнішньому пристосуванню тощо); 2) міжнародний валютний розвиток та координація (проведення політики спостереження та координації для сприяння стабільності обмінних курсів; покращення міжнародної

валютної системи тощо); 3) поліпшення економічної ефективності (необхідність податкових реформ, модернізація фінансових ринків тощо); 4) торгові питання (уникнення обмежувальних заходів у сфері торгівлі; застосування інвестиційних заходів пов'язані з торгівлею та інтелектуальною власністю тощо); 5) проблеми розвитку (питання диверсифікації економік, сприяння у передачі капіталів та технологій тощо); 6) стан в найбільш вразливих країнах світу (спеціальні програми допомоги Світового банку, адаптації Міжнародного валютного фонду тощо); 7) боргові питання держав (превалювання боргу над сумарним експортом певної держави, необхідність поліпшення інвестиційного клімату тощо); 8) навколишнє середовище (збереження глобальної екологічної рівноваги тощо); 9) проблема поширення наркотиків (важливість зменшення попиту і продовження боротьби з незаконним обігом наркотиків тощо) [6; 7]. У квітні 1990 року, менш ніж через рік після свого створення, FATF опублікувала звіт, який містив набір із сорока Рекомендацій, які мали на меті план дій для боротьби з відмиванням грошей [6]. FATF здійснює співробітництво з великою кількістю міжнародних організацій, зокрема: 1) Asia/Pacific Group on Money Laundering (APG) – Азіатсько – Тихоокеанська група по боротьбі з відмивання грошей; 2) Caribbean Financial Action Task Force (CFATF) – Карибська група фінансових заходів боротьби з відмивання коштів; 3) Eurasian Group (EAG) – Євразійська група; 4) Eastern and Southern Africa Anti – Money Laundering Group (ESAAMLG) – Група по боротьбі з відмивання грошей Східно та Південної Африки; 5) GABAC – Група розробки з боротьби відмивання коштів в Центральній Африці; 6) Financial Action Task Force of Latin America (GAFILAT) – Група розробки фінансових заходів Латинської Америки; 7) Inter Governmental Action Group Against Money Laundering in West Africa (GIABA) – Міжурядова група дій проти відмивання грошей у Західній Африці; 8) Middle East and North Africa Financial Action Task (MENAFATF) – Група розробки фінансових заходів боротьби з відмивання коштів на Близькому Сході та Північній Африці; 9) Committee of Experts in the Evaluation of Anti – Money Laundering Measures (MONEYVAL) – Комітет експертів з оцінки заходів відмивання грошей [6]. Ці групи здійснюють забезпечення заходів запобігання та протидії за регіональним типом. Їх позиціонування та розвиток не варто не дооцінювати. 40 Рекомендацій FATF є одним з найважливіших документів для захисту міжнародних інтересів,

через виявлення вразливостей на національному рівні [8]. Діяльність таких організацій не можна пов'язувати виключно з рекомендаціями, методиками, дослідженнями тощо. Їх статус – місце як суб'єкта міжнародних відносин, на думку автора слід розглядати з наступних рівнів: «організаційний», «нормативний», «функціональний». Поєднання таких складових надає змогу комплексно охарактеризувати та оцінити результативність таких міжнародних організацій.

Організаційний рівень – структурованість та внутрішня будова будь-якої міжнародної організації; нормативний – правова основа діяльності та правостворюючий процес, який має вплив на суб'єктів фінансового моніторингу (розвідки) на національному рівні; функціональний – направленість, напрямок роботи з окремими завданнями та закріпленими повноваженнями. І якщо основний напрямок міжнародних організацій є протидія та запобігання, то нормативний та організаційний рівень може відрізнятися через специфіку регіонального підходу та членства певних держав у останніх. Основним в ієрархії таких органів є FATF, що підтверджується вищеперерахованими міжнародними організаціями. Внутрішня структура FATF складається з держав – учасниць та держав – спостерігачів. В межах процедури оцінки залучаються дев'ять асоційованих членів, а також міжнародні партнери: Міжнародний валютний фонд та Всесвітній банк [6]. Керівний орган організації – пленарне засідання, які проводяться один раз на три роки для вирішення питань, щодо притягнення до відповідальності учасників за порушення Стандартів Групи, а за неодноразове їх порушення такі держави піддаються додатковому моніторингу (контролю), з можливістю включення до «сірих, чорних» списків [6]. До повноважень Пленарних засідань також входить обрання президента організації, строк повноважень якого починається з 01 липня і завершується 30 червня через два роки після вступу на вказану посаду [6]. За обсягом повноважень президент здійснює: 1) представництво інтересів організації у зовнішніх відносинах; 2) скликання та головування на засіданнях, робочих групах; 3) координацію роботи Секретаріату [6].

Секретаріат є органом, який складається з експертів зі знаннями у таких сферах (структурах): правоохоронна діяльність; розвідувальні органи; підрозділів фінансової розвідки; політичних радників; юристів. На думку автора, організаційний рівень функціонування Секретаріату, підбір кадрів, їх кваліфікація повинна постійно

удосконалюватись через збільшення рівня загроз транснаціональної злочинності тощо. Цей аспект важливий, через те, що Секретаріат є органом, який підтримує основну роботу членів цієї організації та глобальної організації (асоційованих членів, інших учасників). Однак проблемою функціонування Секретаріату є його фінансування та задоволення потреб (які забезпечуються річним бюджетом), є те, що це здійснюється за рахунок внесків членів організації [6]. Якщо ж FATF уповноважена на віднесення певної держави до «сірого або чорного списку», то можуть виникнути конфлікт інтересів через превалювання інтересів певної держави, з урахуванням відсутності у подальшому таких внесків. По суті наявна модель «самозабезпечення», де кожна одиниця формує загальний бюджет через власні внески. Тому, вважаю, що при розгляді питання про застосування заходів юридичної відповідальності до конкретної держави, ці дії необхідно вчиняти через зовнішній контроль, а саме: шляхом запрошення представників асоційованих членів (де така держава не є учасником), а у зворотньому випадку застосовувати заходи щодо виключення зі складу FATF. У такому випадку, позиціонування Групи буде на високому рівні, а вагомість і ефективність Рекомендацій правозастосовчими іншими державами; а також ступінь гарантій незалежності, що означає відсутність будь – якого стороннього впливу.

За функціональною спрямованістю (як вже зазначалось) це діяльність у сфері запобігання та протидії. Основним документом (за нормативним підходом) є 40 Рекомендацій (Міжнародні стандарти) FATF, на підставі яких оцінюється рівень їх дотримання членами організації. У цьому контексті, відповідно до п. 6 ч. 2 ст. 25 (окрім зазначеної ст. 31) Закону: Держфінмоніторинг також бере участь у міжнародному співробітництві у сфері запобігання та протидії; а за положеннями підпункту 6 пункту 4 Положення про Державну службу фінансового моніторингу, яке затверджено постановою КМУ від 29.07.2015 № 537, також забезпечує міжнародне співробітництво в т.ч. з FATF [9]. Рекомендації FATF за змістом можна розподілити на наступні блоки: 1) цільова направленість (політика та координація в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; оцінка ризиків та застосування підходів; національне співробітництво та координація); 2) регулювання у сферах: відмивання коштів (злочини відмивання коштів), конфіскація та тимчасові заходи; фінансування тероризму (злочини фінан-

сування тероризму; цільові фінансові санкції: за тероризм та фінансування тероризму, за розповсюдження зброї масового знищення, а також характеристика неприбуткових організацій); 3) застосування превентивних заходів – по суті нормативна діяльність у сфері: 3.1. законодавство щодо збереження банківської таємниці; 3.2. заходи належної перевірки клієнта; 3.3. збереження даних; 3.4. публічні особи (ПЕП); 3.5. кореспонденські банківські відносини; 3.5. переказ коштів або цінностей; 3.6. нові технології; 3.7. грошові перекази; 3.8. надійність третіх сторін; 3.9. внутрішній контроль та іноземні відділення філії; 3.9. високо-ризикові країни; 3.10. повідомлення про підозрілі операції; 3.11. розголошення та конфіденційність; 3.12. заходи належної перевірки та інші заходи; 4) прозорість та бенефіціарна власність: юридичних осіб; правових утворень; 5) повноваження та обов'язки компетентних органів влади та інші інституційні заходи: 5.1. регулювання та нагляд за фінансовими установами; 5.2. наглядові повноваження; 5.3. регулювання та нагляд за визначеними нефінансовими установами та професіями; 5.4. підрозділи фінансової розвідки (ПФР); 5.5. обов'язки правоохоронних та слідчих органів та їх повноваження; 5.6. кур'єри з перевезення готівки; 5.7. статистика; 5.8. керівництво та зворотній зв'язок; 5.9. санкції; 6) міжнародне співробітництво: 6.1. міжнародні інструменти; 6.2. міжнародна правова допомога, а також заморожування та конфіскація; 6.3. екстрадиція; 6.4. інші форми міжнародного співробітництва. 7) методологія оцінки ефективності; 8) керівні документи FATF [8].

По суті такі Рекомендації є основоположними у діяльності інших міжнародних організацій через періодизацію та становлення Групи, як одне з основних об'єднань у сфері фінансового моніторингу (розвідки). У цьому контексті, слід зауважити про дії російської федерації (республіки Білорусь, Іран, інших країн, які допомагають російській федерації у збройній агресії, війні проти України) про необхідність виключення таких країн з будь – яких міжнародних організацій, застосування найжорсткіших санкцій та ізолювання від надбань цивілізованого світу, через поширення рашизму (як ідеології), геноциду Українського Народу, фінансування: тероризму, розповсюдження зброї масового знищення; легалізацію (відмивання коштів) одержаних злочинним шляхом, однак дії таких організацій не дають підстав вважати про їх ефективність, що дає право вважати про «імпотентність» і недієвість останніх.

З точки зору взаємовідносин з різними міжнародними організаціями, варто приділити увагу з тими, що відповідають регіональному врегулюванню та впливу на національне законодавство України.

Наступною міжнародною організацією у складі основного блоку взаємовідносин з Держфінмониторингом є Комітет експертів Ради Європи із взаємної оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEVAL). З організаційного підходу, керівництво роботи Комітету готує Бюро, до складу якого входять голова, два його заступники; два інших члену Комітету, які обираються зі складу делегацій (з правом голосу) [10]. Мандат членів Бюро складає два роки з можливістю продовження на один раз [10]. До структури Бюро входять: 1) голова; 2) члени Бюро; 3) заступники голови Бюро [10]. Створені Комітетом робочі групи: 1) спеціальна група експертів (для забезпечення достатнього рівня якості і послідовності взаємної оцінки); 2) консультативна група з питань політики та оцінки (надання рекомендацій з питань пов'язаних з політикою та оцінкою ВК/ФТ/ФЗМЗ); 3) робоча група з питань оцінки (для підготовки пленарного засідання, з пропозиціями рішення по пленарному засіданню, технічним та іншим важливим питанням, які стосуються взаємної оцінки); 4) окрема та опосередкована група – наукові експерти [10]. Головним з точки зору функціонального підходу, а також за статутними положеннями є наглядовим органом Ради Європи, задачею якого є оцінка дотримання основних міжнародних стандартів у сфері запобігання та протидії, ефективності їх реалізації, а також надання рекомендацій органом державної влади на національному рівні щодо необ-

хідного поліпшення їх систем [11]. Таким чином, Комітет будучи регіональним органом через використання встановлених рекомендацій, стандартів формує оцінку ефективності їх використання, а також створює розроблені положення для застосування державами, які впроваджуються уповноваженими підрозділами фінансового моніторингу (розвідки). З точки зору нормативного підходу, Комітет формує звіти (як результат такої оцінки). Як приклад, Другий Звіт про прогрес та переоцінку рейтингів щодо Технічної відповідності, який безпосередньо стосується впровадження нових вимог, що стосуються Рекомендацій FATF, з урахуванням здійсненої переоцінки основ діяльності Держфінмоніторингу [12].

Співпраця з Егмонтською групою підрозділів фінансової розвідки, Євразійською групою з протидії легалізації злочинних доходів і фінансуванню тероризму з організаційного та нормативного підходів ґрунтується на міжнародних стандартах та корелюється з іншими міжнародними організаціями, які по перебувають в полі регіону, де Україна здійснює відносини з такими суб'єктами міжнародного права.

Питання діяльності міжнародних організацій у цій сфері вивчено на недостатньому рівні. Посилання виключно на право Службою у сфері міжнародного співробітництва не є ефективним. На думку автора, міжнародні стандарти, оцінка їх виконання не можуть апіорі застосовуватись та беззаперечно виконуватись Службою. Слід досліджувати кон'юнктуру функціонування діяльності національного фінансового моніторингу. У випадку неможливості застосування тих чи інших положень міжнародних організацій проводити спільну координаційну, оціночну роботу.

Список літератури:

1. Войціховський А.В. Міжнародне право : підручник / А. В. Войціховський ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2020. С. 74.
2. Про міжнародні договори України : Закон України від 29.06.2004 № 1906 – IV. *Відомості Верховної Ради України* (ВВР), 2004. № 50. Ст. 540.
3. Акімова О.В. Інституційні передумови формування фінансового моніторингу в Україні. *Ефективна економіка*. 2013. № 10. Вебсайт. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5754> (дата звернення : 05.05.2022).
4. Державна служба фінансового моніторингу України. Міжнародне співробітництво. *Міжнародні організації*. Вебсайт. URL: <https://fiu.gov.ua/pages/dijalnist/mizhnarodne-spivrobotnictvo/mizhnarodni-organizaci> (дата звернення : 07.05.2022).
5. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) коштів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню зброї масового знищення : Закон України від 06.12.2019 № 361-IX. *Відомості Верховної Ради України* (ВВР). 2020. № 25. Ст. 171.
6. The FATF. Вебсайт. URL: <https://www.fatf-gafi.org/en/the-fatf/what-we-do.html> (дата звернення : 06.05.2022).
7. Economic Declaration. Paris, July 16, 1989. Вебсайт. URL: <http://www.g8.utoronto.ca/summit/1989paris/communique/index.html> (дата звернення : 06.05.2022).

8. Рекомендації FATF. Міжнародні стандарти боротьби з відмиванням коштів, фінансування тероризму і розповсюдженням зброї масового знищення. Вебсайт. URL: [https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/books/5 %20round%20FATF.pdf](https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/books/5%20round%20FATF.pdf) (дата звернення: 12.05.2022).

9. Про затвердження Положення про Державну службу фінансового моніторингу України : постанов Кабінету Міністрів України від 29.07.2015 № 537. Вебсайт. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-%D0 %BF#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-%D0%BF#Text) (дата звернення : 13.05.2022).

10. Committee of Experts on the Evaluation of Anti – Money Laundering Measures and the Financing of Terrorism. Structure. Вебсайт. URL: <https://www.coe.int/en/web/moneyval/moneyval-brief/structure> (дата звернення : 14.05.2022).

11. Statute of the Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures and the Financing of Terrorism (MONEYVAL). *Committee of Ministers*. Вебсайт. URL: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=0900001680759b36 (дата звернення : 15.05.2022).

12. Заходи щодо боротьби з відмивання коштів та фінансування тероризму. Україна. Другий Звіт про прогрес та переоціна рейтингів щодо Технічної відповідності. Вебсайт. URL: [https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/200/Міжнародні%20стандарти/UKR_MONEYVAL\(2020\)9_SR_2nd%20Enhanced%20FuR-UA.pdf](https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/200/Міжнародні%20стандарти/UKR_MONEYVAL(2020)9_SR_2nd%20Enhanced%20FuR-UA.pdf) (дата звернення : 16.05.2022).

13. Козак Ю.Г., Ковалевський В.В., Логвінова Н.С та ін. Міжнародні організації : навч. посібник / за ред. Ю.Г. Козака, В.В. Ковалевського, Н.С. Логвінової. Київ : Центр навчальної літератури, 2009. С. 9. Вебсайт. URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1364/1/Міжнародні%20організації.pdf> (дата звернення : 03.06.2022).

Kolomoiets O.K. THE INTERNATIONAL ORGANIZATIONS IN THE SPHERE OF FINANCIAL MONITORING (INTELLIGENCE) AND THEIR BRIEF CHARACTERISTICS

The article examines the subjects of international law defined in accordance with the Law of Ukraine “On prevention and countermeasures against the legalization (laundering) of proceeds of crime, the financing of terrorism and the financing of the proliferation of weapons of mass destruction” dated 06.12.2019 No. 361-IX subjects of international law – international organizations that carry out cooperation with the State Financial Monitoring Service of Ukraine. Such structures are briefly characterized through their internal structure (organizational approach), as well as regulatory, functional activity (functional approach). It is established that international organizations are divided by regional type. The main prototype of their formation and development is the Group for the Development of Financial Measures to Combat Money Laundering (FATF for short). On the basis of the Recommendations of this organization, other authorities carry out, among other things, an assessment of their compliance. The main forms of activity (from the point of view of researching these approaches) are holding meetings (plenary, working groups, etc.); evaluation rounds etc.

The problem of financing by FATF members of this organization, as well as the influence of such members on decision-making regarding inclusion in the “gray” and “black” lists, was researched. It has been proposed to carry out external control over non-compliant members of the organization, from the number of associate members of the FATF, or to be expelled from the organization in general, as one of the radical sanctions for such violators.

Based on the analysis, it was concluded that the activities of the national financial monitoring (intelligence) authority should be consistent with the legal system of the state and the actual circumstances. The State Financial Monitoring of Ukraine must adhere to international standards, as this affects the positioning of Ukraine in the international arena, as well as affects other participants in such relations. Attention was focused on the need to exclude from any organizations: countries- of the Russian Federation (the republic of belarus, iran, other countries those help the russian federation in armed aggression, war against Ukraine). These countries not only spread the ideology of ruscism, but are also direct sponsors of terrorism, which directly affects Ukraine through armed aggression and war against Ukraine.

Key words: international organization, financial monitoring, The State Financial Monitoring of Ukraine, standards, recommendations.